

วีรพล จินตามณี. (2550). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวง :

กรณีศึกษาโครงการหลวงดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาานิพนธ์ วทม. (วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ : อาจารย์ ดร.พรรณี บุญประกอบ และผศ.จินดา
เกาพิจิตร

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวง : กรณีศึกษาโครงการหลวง
ดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว
วิเคราะห์ SWOT อันจะนำไปสู่การเสนอแนวทางการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณา
การอย่างยั่งยืนของโครงการหลวงดอยอ่างขาง ผลการวิจัย พบว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวที่โดดเด่น
ได้แก่ โรงเรือนแสดงพันธุ์ไม้ แปลงผักและผลไม้ ทรัพยากรวัฒนธรรมสำคัญได้แก่ พระธาตุดอย
อ่างขางและวิถีชีวิตชนเผ่า เทศกาลงานประเพณีที่สำคัญได้แก่ เทศกาลไม้เมืองหนาวและกุหลาบ
กิจกรรมโดดเด่นได้แก่ การเดินป่า การดูนก บริการสำคัญคือ ที่พักแรมรูปแบบกางเต็นท์และ
ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ SWOT ของการท่องเที่ยวโครงการหลวงดอยอ่างขางพบว่า จุดแข็งที่
สำคัญได้แก่ ความมีชื่อเสียงด้านความงามของไม้ดอกไม้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนนิยม จุดอ่อน
คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ไกลตัวจังหวัดและมีการท่องเที่ยวกระจุกตัวบางบริเวณ โอกาสที่
สำคัญคือ การพัฒนาเป็นแม่แบบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านเกษตรที่ราบสูง อุปลรรค
สำคัญคือ การขาดองค์ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวของชนเผ่า 4 กลุ่ม

แนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวงแบบ
บูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของโครงการหลวงดอยอ่างขาง ได้แก่
การพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยการปลูกพืชเมืองหนาว การเป็นแม่แบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มี
มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากล การปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร การพัฒนา
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน และเป็นแม่แบบด้านการเกษตรที่ราบสูงเพื่อการพัฒนาชุมชน
เผ่าต่าง ๆ บนพื้นที่แบบบูรณาการ และการสร้างคุณภาพเพื่อเปิดตัวเป็น Brand แหล่งท่องเที่ยว
เชิงนิเวศระดับนานาชาติ

Veeraphol Jindamanee. (2007). Ecotourism Development Guidelines in Royal Projects: A Case Study of Doi Angkhang Royal Project Chiangmai Province. Master thesis, M.Sc. (Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee: Dr. Phannee Bunprakop, Assist. Prof. Chinda Phaophijit.

Ecotourism Development Guidelines in Royal Projects is a case study of Doi Angkhang Royal Project in Chiang Mai Province focuses its objects on auditing tourism resources and SWOT analysis which will result in proposals guidelines for the development of the Doi Angkhang Royal Project.

The research revealed that the outstanding natural resources, Nursery Plant Buildings and vegetable and fruit orchards. Important cultural resources are: Angkhang pagoda and the way of life of the ethnic groups. The significant festival and tradition is Rose and frigid zone plants festival. Important activities are trekking and bird watching. Important services are camping and tourist information center.

From the analysis of the SWOT data it was found that Strengths: the reputation of the beauty of flowering plants; and, being a favored tourism site; Weaknesses being remote from provincial centers and the tourism activities are overcrowded in some areas; Opportunities: being developed as a model of high-altitude agriculture for ecotourism development. Threats: Lack of knowledge about tourism management of the four ethnic groups in the area.

Guidelines for planning strategies to develop sustainable ecotourism of Doi Angkhang Royal Project must create a vision to become a research center for growing plant life in frigid zones; and to be a model of international level of ecotourism. The Doi Angkhang Royal Project intends to instill awareness of resource conservation and preservation and to provide a model of high-altitude agriculture in ecotourism development in order to develop various ethnic groups in those areas. In addition, the project will also become a high-quality brand name as an international ecotourism site.